

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

2011/2013(INI)

22. 3. 2011

STANOVISKO

Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

pro Výbor pro právní záležitosti

k možnostem politiky pro pokrok směrem k evropskému smluvnímu právu pro spotřebitele a podniky
(2011/2013(INI))

Navrhovatel(*): Hans-Peter Mayer

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že je třeba důkladněji studovat otázku, proč zůstává vnitřní trh nadále rozdroben a jak tyto problémy nejlépe řešit, a to včetně toho, jak zajistit uplatňování stávajících právních předpisů,
  - B. vzhledem k tomu, že nejzjevnějšími překážkami, jimž spotřebitelé a malé a střední podniky na jednotném trhu čelí, jsou složitost smluvních vztahů, nespravedlivé smluvní podmínky, neadekvátní a nedostatečné informace a neúčinné a časově náročné postupy,
  - C. vzhledem k tomu, že by ze společného evropského smluvního práva měli prospěch spotřebitelé, a že by toto právo zejména přispělo k většímu a snadněji přístupnému přeshraničnímu obchodu v rámci vnitřního trhu,
  - D. vzhledem k tomu, že Komise ve své zelené knize¹ představila četné možnosti nástroje evropského smluvního práva, které by mohly pomoci upevnit podnikatelské prostředí a posílit důvěru občanů v jednotný trh,
  - E. vzhledem k tomu, že jednání o směrnici o právech spotřebitele² ukázala problémy a hranice přístupu harmonizace v oblasti spotřebitelského práva, pokud jde o smlouvy, aniž by přitom bylo oslabeno společné úsilí o dosažení vysoké ochrany spotřebitelů v Evropě,
  - F. vzhledem k tomu, že jakýkoli konečný výsledek v oblasti evropského smluvního práva musí být realistický, proveditelný, přiměřený a dobře promyšlený, dříve než bude případně upraven a formálně přijat evropskými spoluvůdci právních předpisů,
1. vítá otevřenou diskusi o zelené knize a doufá, že příslušné útvary Komise provedou důkladnou analýzu výsledků této konzultace; vyzývá Komisi, aby předložila důkladné posouzení dopadu všech navrhovaných variant, a zvláště přitom posoudila skutečné potřeby ekonomických aktérů, vzniklé náklady a přínos každé varianty;
  2. naléhá na Komisi, aby provedla podrobné posouzení dopadu té varianty, jež bude považována za nejvhodnější; zdůrazňuje, že toto posouzení dopadu by mělo zahrnovat mimo jiné určení nejvhodnějšího právního základu, sociální a hospodářské dopady, slučitelnost se stávajícím evropským, mezinárodním a soukromým právem, možné režimy rozhodčího řízení v případě sporu mezi spotřebiteli a podniky ohledně volby a uplatnění volitelného nástroje a míru přínosu takového volitelného nástroje pro spotřebitele a podniky; domnívá se, že toto posouzení dopadu je třeba dokončit a příslušné otázky vyřešit před tím, než začne práce na zvolené politické variantě;
  3. vyzdvihuje hospodářský význam malých a středních podniků a podniků v oblasti

¹ KOM(2010)0348 v konečném znění.

² KOM(2010)0614.

rukodělné výroby pro evropské hospodářství; trvá proto na tom, že je třeba zajistit, aby byla dobře provedena zásada „zelenou malým a středním podnikům“, kterou prosazuje Small Business Act, a aby byla považována za prioritu v debatě o iniciativách EU v oblasti smluvního práva;

4. zastává názor, že rozvoj kombinace volitelného evropského smluvního práva a „souboru nástrojů“ by mohl významně přispět k lepšímu fungování vnitřního trhu a že Parlament a Rada by měly v konečném důsledku nést odpovědnost za jeho právní podobu a věcný obsah; zdůrazňuje, že použití volitelného evropského smluvního práva by se mělo zaměřit na kupní smlouvy a elektronické obchodování a soubor nástrojů by měl fungovat s obecnými definicemi, aby byla úprava jiných druhů smluv snazší; připomíná, že existuje mnoho praktických překážek přeshraničního obchodu, k nimž patří jazykové znalosti, náklady na dodávky, preference spotřebitelů a kulturní zvyklosti, které smluvní právo nemůže odstranit,
5. naléhá na Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy prováděla testování kvality a kontroly, jimiž by se ujistila, že navrhované nástroje evropského smluvního práva jsou uživatelsky vstřícné, plně integrují požadavky občanů, přinášejí současně prospěch pro občany i podniky, posilují jednotný trh a usnadňují přeshraniční obchod;
6. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s iniciativou v oblasti evropského smluvního práva prozkoumala některé problémy, které spotřebitelé a podniky zakoušejí při přeshraničním obchodu, zejména problémy spojené s investicemi, platbami, dodávkami, jazykovými překážkami, nápravou a odlišnostmi právních, správních a kulturních tradic;
7. zastává názor, že bude-li volitelný právní nástroj smluvního práva na evropské úrovni zřízen, mělo by jít o samostatný dodatečný alternativní systém pro přeshraniční smlouvy, který si spotřebitelé a podniky budou moci vybrat namísto platných vnitrostátních právních předpisů; domnívá se, že by mělo zůstat na členských státech, zda tento systém prohlásí za použitelný i pro smlouvy uzavřené podle vnitrostátního práva;
8. zastává názor, že společné evropské smluvní právo by mohlo zlepšit fungování vnitřního trhu, aniž by zasahovalo do vnitrostátního smluvního práva členských států;
9. zastává názor, že je třeba dále posoudit, zda články 114 a 169 nebo článek 352 Smlouvy o fungování Evropské unie mohou být vhodným právním základem pro nástroj k úpravě smluv mezi podniky a smluv mezi podniky a spotřebiteli;
10. konstatuje, že ustanovení smluvního práva, jimiž se řídí smlouvy mezi podniky a smlouvy mezi podniky a spotřebiteli by z úcty ke společným tradicím vnitrostátních právních systémů a s cílem věnovat zvláštní pozornost ochraně slabší smluvní strany, tj. spotřebitelů, měla být formulována odlišně;
11. připomíná, že v souvislosti s evropským smluvním právem je stále ještě třeba zodpovědět mnoho otázek a vyřešit řadu problémů; vyzývá Komisi, aby přihlížela k judikatuře, mezinárodním úmluvám o prodeji zboží, jako je Úmluva OSN o mezinárodní koupi zboží (CISG), a dopadu směrnice o právech spotřebitelů; zdůrazňuje význam harmonizace smluvního práva v EU, která by rovněž brala v úvahu příslušná vnitrostátní ustanovení, jež poskytují u smluv mezi podniky a spotřebiteli vysokou míru ochrany;

12. zdůrazňuje, že je obzvláště důležité usnadnit v EU elektronické obchodování, které je nedostatečně rozvinuté, a považuje za nutné posoudit, zda by rozdíly mezi vnitrostátními systémy smluvního práva mohly být překážkou budoucího rozvoje tohoto odvětví, které podniky i spotřebitelé správně považují za potenciální motor budoucího růstu;
13. poukazuje na to, že zásadní prvky spotřebitelského práva vztahujícího se na smlouvy jsou již obsaženy v různých evropských právních předpisech a že důležité části spotřebitelského *acquis* budou pravděpodobně konsolidovány ve směrnici o právech spotřebitelů; poukazuje na to, že uvedená směrnice by poskytla jednotnou právní úpravu, kterou by mohli spotřebitelé a podniky snadno identifikovat; zdůrazňuje proto, že před předložením jakýchkoli doporučení je třeba počkat na výsledek jednání o směrnici o právech spotřebitelů;
14. zdůrazňuje, že v oblasti právních předpisů týkajících se pojistných smluv již byla vykonána předběžná práce – viz Zásady, jimiž se řídí evropská pojistná smlouva (PEICL), které by se měly začlenit do souboru evropského smluvního práva a které je třeba dále revidovat a rozpracovat;
15. dále se domnívá, že s ohledem na zvláštní povahu jednotlivých smluv, zejména smluv mezi podniky a smluv mezi podniky a spotřebiteli, hlavních vnitrostátních a mezinárodních zásad smluvního práva a klíčové zásady vysoké míry ochrany spotřebitele je u smluv mezi podniky třeba zachovat stávající praxi poboček a zásadu smluvní svobody;
16. je přesvědčen, že jakákoli iniciativa v oblasti evropského smluvního práva by měla být vyvážená, jednoduchá, jasná, transparentní a přehledná pro uživatele a že by neměla obsahovat nejasné právní pojmy, aby jí mohli porozumět zejména evropští spotřebitelé, přičemž by měla zohledňovat možné zájmy obou (nebo všech) partnerů každé smlouvy;
17. poukazuje na to, že by pro spotřebitele bylo dodatečným břemenem, kdyby bylo z důvodu možnosti provedení informovaného výběru nutné znát dva soubory smluvního práva; pokud nebudou obě varianty vysvětleny jednoduše a se všemi pro a proti, nebudou moci spotřebitelé smysluplnou volbu provést;
18. zastává názor, že pokud jde o smluvní práva a jejich vymáhání, nedostávají spotřebitelé nezbytné informace, zejména při přeshraničním obchodu; vyzývá Komisi, aby připravila snadno přístupné a uživatelsky vstřícné konsolidované informace, které jasně vysvětlí, jak v členských státech smluvní právo funguje, a zejména jaký nabízí užitek pro občany, spotřebitele a malé a střední podniky;
19. domnívá se, že jakákoli iniciativa týkající se evropského smluvního práva v oblasti smluv mezi podniky a spotřebiteli musí obsahovat ustanovení o velmi vysoké ochraně spotřebitele, pokud však členské státy zajišťují vyšší ochranu spotřebitele, neměli by být spotřebitelé přístupu k této ochraně zbaveni;
20. zdůrazňuje, že i když účinnost každého přijatého nástroje prověří s konečnou platností samotný vnitřní trh, musí být předem prokázáno, že je tato iniciativa pro spotřebitele prospěšná a že nebude pro spotřebitele ani pro podniky přeshraniční transakce komplikovat; zdůrazňuje, že je nezbytné stanovit pravidla pro poskytování

odpovídajících informací o jeho existenci a působnosti všem případným zájemcům a dotčeným stranám (včetně vnitrostátních soudů).

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.3.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 20 -: 3 0: 13
Členové přítomní při konečném hlasování	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Michael Gahler